

Bình Trị Thiên Thiên Trị Bình

Những con chim hoảng hốt / không hót mà kêu vang / té ra đập đã tràn / nước trào bay cống xả...

Những con chim thật lạ / không hót lời nỉ non / bởi rừng núi không còn / chỉ còn nước và nước!

Bình Trị Thiên? Ngổ ngược! Ngổ ngáo là con người! Dám lấy Bình trị Trời...thì lũ đây, đã thấy?

Thiên trị cho hết thấy! Cả Trường Sơn ra sao? Nghe chớ: Ào! Ào! Ào! Nhà Kiểm Lâm đổ, sụp!

Mười ba người đang húp / bát canh...đành buông tay...Ai biết họ lặn quay / hay lặn tròn theo nước?

Bình Trị Thiên ngổ ngược! Ngổ ngáo nữa, dám không? Từ cuốn sách vỡ lòng...đến vỡ đập...vỡ vụn!

Bão số 7 đang tống / những cú sút kinh thiên / một dân tộc Rồng Tiên / đảo điên như Rồng Lộn!

Công ai mà to lớn / như thế, hả? Công ai? Đập Rào Trăng đã bay / bay vù vù trong bão...

Trần Văn Lệ